

Pro účely zodpovězení otázky, co znamená „veřejná moc“ ve smyslu článku 45 ES, je nutno vycházet jednak z vnitrostátního chápání tohoto pojmu. Činnosti, které se v jednom členském státě nepovažují za veřejnou moc, nemohou být brány pro účely výjimky v potaz, a to ani tehdy, jestliže by stejné činnosti byly v jiném členském státě považovány za veřejnou moc. Na straně druhé je pro účely výkladu článku 45 ES nutno pojem a rozsah veřejné moci stanovit právem Společenství, jeho význam je nutno vyložit Soudním dvorem autonomně a jednotně. Skutečnost, že rakouský zákonodárce a rakouské soudy v zásadě považují činnosti notářů za účast na vnitrostátní veřejné moci neznamená, že tyto činnosti mohou být podle přísnějšího posouzení na základě práva Společenství již proto vyňaty ze svobody usazování. Jako výjimku ze základní svobody je totiž nutno čl. 45 odst. 1 ES vykládat restriktivně.

Při současném stavu integrace je možné jen velmi těžko najít věcné odůvodnění pro podmínku státní příslušnosti v souvislosti s činnostmi notářů. Žádná z těchto činností, i pokud by tato měla být svrchované povahy, nevyžaduje zvláštní vazbu na stát, která charakterizuje státní příslušnost. Tyto činnosti rovněž nejsou spojeny s rizikem vyvolání konfliktu s tuzemci prostřednictvím výkonu svrchovaných pravomocí a nasazení státních mocenských prostředků.

Činnosti, které Rakouská republika uvedla k odůvodnění podmínky státní příslušnosti – provádění listinných zápisů o právních skutečnostech a dohodách, opatřování doložkou vykonatelnosti, právní poradenství, jakož i činnost jako soudní komisař – nepostačovaly pro odůvodnění použití článku 45 ES. Pokud se vůbec podílí na výkonu veřejné moci, děje se tak jen nepřímým způsobem. Výkon veřejné moci dále nesmí být zaměněn s činnostmi ve veřejném zájmu. Obecná prospěšnost nutně nepatří k veřejné moci; činnosti sledující obecné blaho, a ne zájem jednotlivců nemusí být nutně upraveny prostřednictvím přenesení veřejné moci. Zatímco skutečný výkon veřejné moci může zůstat vyhrazen vlastním státním příslušníkům, výkon určité činnosti ve veřejném zájmu, jako je tomu například u preventivní péče o právo, může být zabezpečen rovněž tím, že přístup k povolání, jakož i povinnosti spojené s povoláním budou podléhat zvláštním pravidlům a zvláštní kontrole.

Komise se tedy domnívá, že žádná z činností, při posuzování každé z nich jednotlivě nebo všech společně, kterými se notáři v Rakousku zabývají, nepředstavuje přímou a specifickou účast na výkonu veřejné moci ve smyslu judikatury.

Žaloba podaná dne 12. února 2008 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-54/08)

(2008/C 107/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støvlbæk a G. Braun, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo tím, že v § 5 Bundesnotarordnung (spolkový notářský řád) stanoví jako podmínku pro přístup k povolání notáře německé státní občanství, porušila články 43 ES a 45 ES;
- určit, že Spolková republika Německo tím, že neprovedla směrnicí 89/48/ES (resp. směrnicí 2005/36/ES) pro povolání notáře, porušila tuto směrnici a články 43 ES a 45 ES;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 43 ES zakazuje jakoukoliv diskriminace na základě státní příslušnosti, která jako omezení svobody usazování vyplývá z právních předpisů. Podle čl. 45 odst. 1 ES se ustanovení kapitoly o právu usazování nevztahují na činnosti, které jsou v příslušném členském státě spjaté, i když jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

Podle Bundesnotarordnung mohou být v Německu jmenováni notáři pouze německí státní příslušníci. Sporné ustanovení tedy diskriminuje na základě státní příslušnosti a porušuje svobodu usazování státních příslušníků jiných členských států tím, že jim brání ve výkonu povolání notáře.

Komise má za to, že na činnosti notářů se nevztahuje výjimka článku 45 ES, svoboda usazování tedy je použitelná na povolání notáře.

Pro účely zodpovězení otázky, co znamená „veřejná moc“ ve smyslu článku 45 ES, je nutno vycházet jednak z vnitrostátního chápání tohoto pojmu. Činnosti, které se v jednom členském státě nepovažují za veřejnou moc, nemohou být brány pro účely výjimky v potaz, a to ani tehdy, jestliže by stejné činnosti byly v jiném členském státě považovány za veřejnou moc. Na straně druhé je pro účely výkladu článku 45 ES nutno pojem a rozsah veřejné moci stanovit právem Společenství, jeho význam je nutno vyložit Soudním dvorem autonomně a jednotně. Skutečnost, že německý zákonodárce a německé soudy v zásadě považují činnosti notářů za účast na vnitrostátní veřejné moci neznamená, že tyto činnosti mohou být podle přísnějšího posouzení na základě práva Společenství již proto vyňaty ze svobody usazování. Jako výjimku ze základní svobody je totiž nutno čl. 45 odst. 1 ES vykládat restriktivně.

Při současném stavu integrace je možné jen velmi těžko najít věcné odůvodnění pro podmínku státní příslušnosti v souvislosti s činnostmi notářů. Žádná z těchto činností, i pokud by tato měla být svrchované povahy, nevyžaduje zvláštní vazbu na stát, která charakterizuje státní příslušnost. Tyto činnosti rovněž nejsou spojeny s rizikem vyvolání konfliktu s tuzemci prostřednictvím výkonu svrchovaných pravomocí a nasazení státních mocenských prostředků.

Činnosti, které Spolková republika Německo uvedla k odůvodnění podmínky státní příslušnosti – provádění listinných zápisů o právních skutečnostech a dohodách, důkazní síla takovýchto listin, opatřování doložkou vykonatelnosti a právní poradenství, které je s prováděním listinných zápisů spojeno – nepostačovaly pro odůvodnění použití článku 45 ES. Pokud se vůbec podílí na výkonu veřejné moci, děje se tak jen nepřímým způsobem. Výkon veřejné moci dále nesmí být zaměněn s činnostmi ve veřejném zájmu. Obecná prospěšnost nutně nepatří k veřejné moci; činnosti sledující obecné blaho, a ne zájem jednotlivců nemusí být nutně upraveny prostřednictvím přenesení veřejné moci. Zatímco skutečný výkon veřejné moci může zůstat vyhrazen vlastním státním příslušníkům, výkon určité činnosti ve veřejném zájmu, jako je tomu například u preventivní péče o právo, může být zabezpečen rovněž tím, že přístup k povolání, jakož i povinnosti spojené s povoláním budou podléhat zvláštním pravidlům a zvláštní kontrole.

Komise se tedy domnívá, že žádná z činností, při posuzování každé z nich jednotlivě, nebo všech společně, kterými se notáři v Německu zabývají, nepředstavuje přímou a specifickou účast na výkonu veřejné moci ve smyslu judikatury.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) dne 13. února 2008 – Vodafone Ltd, Telefónica 02 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd v. Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Věc C-58/08)

(2008/C 107/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court).

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vodafone Ltd, Telefónica 02 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd.

Žalovaný: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform.

Zúčastněné strany: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited.

Vedlejší účastník: GSM Association.

Předběžné otázky

1. Je nařízení (ES) č. 717/2007 ⁽¹⁾ zcela nebo zčásti neplatné z důvodu, že článek 95 ES nepředstavuje vhodný právní základ?
2. Je článek 4 nařízení (ES) č. 717/2007 (společně s čl. 2 [odst. 2] písm. a) a čl. 6 odst. 3, pokud se týkají eurotarifu a povinností souvisejících s eurotarifem) neplatný z důvodu, že stanovení cenového stropu pro maloobchodní ceny za roaming porušuje zásadu proporcionality nebo zásadu subsidiarity?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES (Úř. věst. L 171, s. 32).